

ilhami emin

илјами емин

taş ötesi

отаде каменот

КУЛТУРА 1965 СКОПЈЕ

Günün gözbebeğinde yel. Birdenbire başlıyan türkü. Adım adım aklı-karalı bir yol. Bugünün sokak, yarını giz. Çekici hem de sonsuz.

Ветер во зеницата на окото. Одненадеж песна. Чекор по чекор црно-бел пат. Денешна е улицата, утре е тајна. Привлечна и бескрајна.

КУЛТУРА — СКОПЈЕ

i. emin

и. емин

TAŞ ÖTESİ

ОТАДЕ КАМЕНОТ

KULTURA — ÜSKÜP

КУЛТУРА — СКОПЈЕ

Современи македонски автори

ilhami emin
илјами емин

TAŞ ÖTESİ
ОТАДЕ КАМЕНОТ

KULTURA 1965 ÜSKÜP
КУЛТУРА 1965 СКОПЈЕ

Ben uykusuzluklarımda
Sense eşyalarımızın uykularında

Bir daha kendini yokla
Güne neden bağlandığımızı
Anla.

глас сум им на нашите несоници
сон си им на нашите предмети

уште еднаш провери
дал денот нешто
ни довери.

İŞTİP

Bir ecin devesidir sanki aşan
İştibin deveciler mahallesini

Yalnızlığa bürünmüş olan
Kemer Köprü müdür tek kalan
Bir tek duvarcığına asılan
Bakışımın gölgesine

Adımlarımı bıraktım Söğütlük
Ellerinde sarmaşdolaşlı
Bir kuşcağız türküsü

Yeniden başladı tedirginlik
Geçidi avareliğin

Bir kiraz ağacı kökünde
Bir asma dalı çürüğünde
Bir badem ağacı içinde
Aradım anılardan kalan
İzleri
Aradım yirmilik bizleri

Takadı kalmamış bir bağ tarlasından
Düştük eteklerine Kadıderenin
Karşıda Hisar
Sürmüştü keyfini ansızın
Korkunç gagalı bir kartal

ШТИП

низ маалото Камиларско
чинам грбава камила кашла

дали во својата празнина повлечен
сал Ќемер Мостот стои осамен
не, не е мост тој веќе
во сенката на мојот поглед несреќен

чекорите ми се Врбовник
Рацете ти
Песна од птица исткаена

одново почнува
немирната парада на младоста изабена

во корен од црешово дрво
во гнила гранка брестовина
во стебло миндалово
следи од спомени
следи од нас дваесетгодишници
барам

нива што и самата не памети колку е стара
кон Кадина река
нé упатува
над Исарот отспротива
стогодишник орел лета

Otina'nın türkülere bile karışan
Ufak tefek taşlarıyla oynaşan
Bir mini mini can
Oyundan anlı azacık sıyrık bir çocuktur daha
Kemer Köprü kalıntıları altında dolaşan.

Bukadar

со комењето ситно на Отина
споменувани и во песна
си игра дете
друго дете со белег на чело
се катера по остатоците на Ќемер Мостот

И толку.

UYKUDAN SONRA

Tatlı mı acı mı nasıl oldu tadı yağmurların,
Altında yeni evlere doğan göğün rengi nasıl
Acaba
Ne der beyazlığı karalığı mektupların
Neden karalığı içimizin
Ölen de var doğan da
Gece de var sabah da
Ama her gün bir çocuksu güneş doğar
Elimizde
Sıcak türkülerimizde
Uyanık gözlerimizde
Dünyayı kucaklıyan türkümüzde
Öyleyse neden karalığı içimizin
Neden karalığı elimizin
Dünyamızın
Göğümüzün.
İkiz olmıyan iki kişi mi herkes
Bir elinde güneş
Diğerinde ateş.

ПО СОНОТ

горчлив или благ е
каков е вкусот на дождовите
каква е бојата на небото
над новоизградените населби
што велат црнобелите едра на писмата
зошто сме зацрнети а молчеливи
раѓања постојат и умирања
ноќи и утра постојат
но секој ден по едно детско сонце
се раѓа над нашите умирања
во нашите раце
во нашите песни
во нашите очи
тогаш зошто сме однатре зацрнети
а молчеливи
зошто е зацрнетоста на нашите раце
и зар мораш в една рака да носиш сонце
в друга оган
а пак да садиш цвеќе

BİR TUTAM YEŞİLLİK

Tıraşsız bir yüze bile baka kaldı
Sokaklar
Sana bakan olmadı
Halini soran olmadı
    Kala kala bir tutam yeşillik
Kaldın şiirim
Ne oldu dünyamıza
Ay'ın ışığı bile görünmez oldu
Geceleyin.

ГРСТ ЗЕЛЕНИЛО

во небричено човечко лице дури се загледува
улицата
во тебе не
никој не прашува за тебе
Освен грст зеленило
ништо не сочува во себе
што ти стана
што му стана на светот
ни месечината не е видлива ко некогаш

İÇİMİZDEKİ TOPRAK

Elleri var
Tarlaların
Gözleri var
Tarlaların
Ellerim kadar sessiz
Elleri var tarlaların
Deniz kadar derin gözleri var
Tarlaların

Kuşlar kadar ince belleri var
Tarlaların

Sesten dalan sesleri var
Tarlaların

Evleklerde kalmış
Lâstik çarıkları
Cocukların

Toprağın iç kokusunda kalmış
Çocukluğum

Toprağın en derinidir
Toprağın en tatlısıdır
İçimizdeki toprak
İçimizdeki sessizlik

ЗЕМЈАТА ВО НАС

раце имаат
нивјето
и очи имаат
тие
ко моиве раце безгласни
раце имаат нивјето
ко море длабоки очи имаат
нивјето

нежни се ко птици полите на
нивјето

од глас во глас се прелива гласот на
нивјето

низ леите по некој опинок
заборавен
од децата

детство во мирисот на
земјата забравено

најдлабока
најблага е земјата
и тишината
во нас населени.

AÇIK HAVA TÜRKÜSÜ

Aç kapıyı çıkıver çağırıyor bulutçu
Ne mutlu açık hava bugün aldı sürüdü
Gargetti bizi havaya Plaçkoviça
Hava bizden çıktı ortaya apaçık
Göğü ben optüm açık saçık
Güldü kuzu değirmen çocuk
Açık hava türküsü belime sarıldı

Bir yaban kedi daldan kuş kaçtı
Dönmeksizin kaçtı ceylân adımı
Minicik kaldı kelebek korosu
Ev çanak çömlek desen yeri var
Bu Kulauzlu yörük türküsü
Bu Yugoslavya'da Makedonya'da
Radoviş yakınlığındaki Kulauzlu'da

Sıva paçaları be kardeş geçelim
Katırları korudan kaçıralım
Sıçan olmuşlardır zavallılar

Yeniden açık hava türküsü başlar
Kulauzlu yörük köyünden.

ПЕСНА НА ЧИСТОТО НЕБО

отвори ја вратата и надвор излези вика облакот
блазе си ни денес лудува ден под бесценно сребро
чист воздух ни дарува Плачковица
воздухот излегува од самите нас сосем разголен
го бакнувам небото онака безобѕирно безобразно
дури
се насмевнуваат децата и воденицата
мојата половина останува во песната под чистото
небо

една дива мачка гони птица птицата летнува
без смисла за враќање бега чекорот на срната
негибнат остана најмалиот хор на пеперутките

има место за секое грне и бутило
ова е јуручка песна од Кулаузлија
Кулаузлија југословенска
македонска радовишка

еј брате засукај ги пачавиците и да појдеме
од коријана мазгите да ги спасиме
глувци се сториле
кутрите

и пак песна на чистото небо надоаѓа
од кај Кулаузлија јуручка.

SEVGİDEN ÜSTÜN

Uçtu mu yoksa öldü mü gençlik ateşi
Ben artık ekmek ettim ekinleri
Güneşten oraktan çektim elimi
Seyre daldım karınca erlerini

Sevgiden üstün bir şey buldum türküde
Türküyü kattım acemiliğim canına
Can vermek isterdim yitirdiklerimi
Ararken bugüne yarına

Ölebilsem yüz ölüm olurdum gün bebeğinde
Ellerim güneşi parçalar gibi gelirdi bana
Ne mutlu ölümsüzlüğüne şu kuş uçuşunun
Ki sevgiden üstün saydım herşeyi pişman ola.

ПОВРЕДНО ОД ЉУБОВ

дали летна или исчезна оганот наш младешки
во леб ги претворив нивјето житни
далеку од срп и сонце повлечени
ги посматрам сал мравките херојки

нешто повредно од љубов открив во песната
штом ја смешав со својата душа наивна
би сакал да го испуштам последниот здив
за вчера и денес барајќи ги своите нешта загубени

да можам да умрам стопати смрт би станал
во денот
во раце што го распарчуваат срцево
блазе си ѝ на бесмртноста на ова птичје летање
кога повредно од љубов ги сметав своите нешта
загубени.

KUŞ OYUNU

Kuş ile ben iki bambaşka şey
Ben toprağın kokusundan
O hava sevgisinden usanır.

Gezer uçarız yaşama gibi bir
Güneş kaplar içimizi
Ben bilemem o da bilemez
Sesinin rengini.

ИГРА НА ПТИЦАТА

две различни нешта сме јас и птицата
мене ми здодеа мирисот на земјата
а нејзе љубовта на просторот

чекориме или летаме налик на животот
некакво сонце нé грли одненадеж
ниту јас сум свесен ни таа
за неограничените бои на нашите гласови

İÇİMDE BUL KENDİNİ

Bizi ısıtan bir başka sıcaklık doğdu
İçimizde
İçimde bul kendini
Bulamadığın vakit göğünü
Arasana
Karınca yuvalarında gizlenmiş olan
Türkünü

Bir de yok gibi bir ses çıkar
Herhangi bir yerden
Tarlaların içine dalarız
Tarlaların diblerini ararız
Odamızdaki kanaryalara benzeriz

Sürülen bütün topraklarda buldum kendimi
Bulsana kendini
Bu aşk mı
Toprak mı
Nedir bilmem

Sana da kendimden başka
Kendimi bul
Demem
Demem.

ВО МЕНЕ НАЈДИ СЕ

поинаква топлина се роди
во нас
во мене најди се
загубеното небо на времето
барај го
песната скриена во мравји амбари
откриј ја

одненадеж ко непостоечки глас
однекаде
навлегуваме во нивјето
нивните дна ги бараме
на канаринци во кафез личиме

во сите изорани ниви се најдов
во мене најди се
дали е ова љубов
или земја
не знам

повеќе не ти велам најди го моево друго јас
не ти велам повеќе
не ти велам
не.

SENSİZLİK HASTALIĞI

Herkes bir sensizlik hastalığına tutkun
Bugün de sensizlikten hasta günüm

Oyunlarımızı düşledim
Onlar da sensizlikten hasta
Taş topraktan
Tutkun.

БОЛЕСТ ЗАРАДИ ТИШИНАТА

секој е зафатен од болеста на некаква своја
тишина
и денес од неа болува денот

ги сонував нашите игри
и тие се болни од тишина
од камен и земја
нафатени.

DÜNYAM

Uçan mavi bir kuşun temiz gagası dünyam
Sabahleyin toprakla savaşa çıkarken
Çiftçinin tatlı tatlı yediği sıcak
Çavdar ekmeği dünyam

Görüşmeler ayrılışlar yaratan siyah beyaz
Trenler dünyam
Şu canlı vesaitler dünyam
Günümüzden dışarı kalanların günleri
Dünyam

İlkönce bütün dünya benim dünyam
Sonra salt uçan mavimsi bir kuş
Boş penceremiz
Odamız
Yatağımız dünyam
Ama yine de bu akşamdır salt
Dünyam.

МОЈОТ СВЕТ

мојот свет тоа е клунот на онаа сина птица во лет
мојот свет тоа е раженииот леб
што страсно го јаде орачот
в зори орен за борба со земјата

мој свет се и црнобелите возови
што така чудно се слеале во средби и разделби
мој свет се сите возможни и невозможни возила
сите дни без нашите дни останати се
светот мој

отпрвин цел свет е мојот свет
подоцна сал клун од птица во лет е тој
празен прозорец
соба
и постела
но сепак сал вечерва е
светот мој.

BENDEKİ SİZLER

1.

nereye göz atsam çocuksu bir şey susmada
neresini araştırsam benden bir soluk

birbirine yüklenen güzellikler
herkes birer olgunlaşmış ay

hergün birer yeni güneş yakmadan
akmıyan bir ırmağım ben

bora olun
bendeki sizler

duvar eklerim duvara
gün kalsın diye günüm

2.

dinosaurusların yaşlılığını andıran
birer yaşamayla buluyorum sizleri
bulutlarda
gene de dünden gençsiniz içimde

çocuklar bile imrenirler düşlerimdeki
yüzlerinize
kendiniz bile imrenirsiniz düşlerimdeki
yüzlerinize
bendeki olup bitenlerse gerçekte basit
delilikler

ВИЕ ВО МЕНЕ

1.

каде и да фрлам поглед нешто наивно молчи
каде и да пребарам од мене здив се крие

убавина врз убавина наталожени
секој е по една полна месечина

јас сум река што не потечува
додека секој ден по едно сонце изгорува

бура станете
вие во мене

денот ден за да остане
ѕид кон ѕидот додавам

2.

со по еден живот што потсетува на староста
на диносаурусите ве наоѓам
во облаците
од мене пак сте помлади

дури и децата се вчудоневидени
од вашите лица во моиве соништа
и вие сами се чудите на своите ликови
од моиве соништа
всушност обична лудорија е сé што се случува
во мене

3.

içimde veya düşlerinizin sıcacık odalarında siz
ansızın kıştaki kayalar kadar büyük görünürsünüz
serçenin bile göremediği tanecik kadar küçülürsünüz
böyle karmakarış olan sizleri atarım çatım altına
yüzlerce aynayla tokuştururum sizleri orada
sonu sonunda azacık sessizlik yaratmağa yeten
parçacıklardır salt kalıntıları herkesin

çözmeğe çalışıyorum çapraz sözlerini günlerin
siyah beyazların karışmasında sizin adınıza
cevaplamağa uğraşıyorum kış yaz sorularını
sizler sessiz sessiz izlerken günün olaylarını
içimden
taşıp sorular kulesine dönüyor onlar
hep böyle gün üstüne gün
be gün

4.

oyunlardan başka birçok şeyler bilmektedir çocuklar
siz içimde yer tutmak için okumamalısınız
bütün dünyalar üzerine söylenmiş olan şiirleri
peyzajları darıltan arabanız da olmamalı
salt kendi varlığınız hem de her isteğinizde
birer güneş bulundurmanız yeter

istediğiniz kadar kalabilirsiniz içimde
istediğiniz vakit çıkabilirsiniz içimden
istediğiniz yere gidebilirsiniz içimden
benden dışarıya uzanan yol sizi özgür bir
ırmağa çıkarır
bahar olunca tatlı tatlı yaşayıp ölüverir
binbir renkli kelebek ile çiçek

3.

вие во мене или во топлите одаи на сопствените соништа
одненадеж ко карпите в зима се извишувам
одненадеж сте зрнца што и врапчиња не ќе ги забележат
вака испомешани ве фрлам под својата стреа
со стотици огледала ве судирам
најпосле од секој од вас остануваат само делчиња
погодни да родат малку обична тишина

се обидувам да ги решам замрсените загатки на дните
во ваше име се мачам да одговорам
на црнобелите проблеми на летото и зимата
додека вие од мене ги следите дневните настани
прекипени во кула од прашања се претвораат тие

се така ден по ден
ден

4.

безброј нешта знаат децата освен игрите
за да зафатите места во мене не треба да ги читате
сите песни испеани за светот на световите
не е задолжително да имате ни кола што ќе ги налути
пејсажите
доволно е да постоите и со секоја своја желба
по едно сонце да освоите

во мене колку ви срце сака да останете можете
кога ви душа сака да излезете можете
каде ќе сакате да проскитате можете
патот што се протега од мене пат кон белина
само е
каде што безброј пеперутки и цвеќа во илјада бои
слатко умираат

oyunlardan başka birçok şeyler bilmektedir çocuklar
mutluluğumuzun seyrek anlarını inceler onlar
vitrinlerimizi pılâjlarımızı öpücüklerimizi
yumruklarımızı gülüşlerimizi inceler çocuklar

uçuşları binbir yıl sürecek kelebekleri
bekliyen
çocuklar.

безброј други нешта знаат децата освен игрите
нашите ретки мигови среќа ги анализираат тие
нашите излози плажи бакнежи
тупаници и соништа ги изучуваат тие

деца што чекаат пеперутки
со илјада и една годишна трајност на
летовите.

ATILMASI UNUTULAN BİR ADIM

Bir adım üstüne düşünüyorum
Bu an anlamsız belki bir adımdan
Çıkar bütün bir gün sonucu
Belki tek bir adımda kalmış bütün
Bir insan gücü
Belki bir adımla başlar
Anlamların bütün anlamsızlığı
Belki ak bir kuştur bu adım
Belki karalar giydirir bu bulut
Sendensiz bendensiz bir adım
Günler adımı
Güneşli güneşsiz bir gün alışkanlığı
Nasılsa gene bir adım üstüneyiz işte
Benmiydim bu adımın yüzü senmiydin
Karanlığın tersi
Neden sonra bu gecenin gözünde senmisin
Benmiyim bu adımda gölge

Atılması unutulan bu adımda
Adım.

ЗАБОРАВЕН ЧЕКОР

во врска со еден чекор размислувам
од еден чекор без смисла во овој миг
може да се роди смислата на цел еден лик
во еден единствен чекор можеби е скриен векот
на еден цвет
со еден единствен чекор можеби почнува
безвредноста на еден човеков свет
овој чекор птица е можеби
облак црн е можеби тој
чекор ни мој ни твој
чекор на деновите
навика од сончев и несончев ден
пак околу тебе чекор единствен
кој е лицето на овој чекор јас или ти
кого ли мракот во себе го скри
најпосле да не си тоа ти во очите на ноќта
да не сум тоа јас во сенката на камен некој

да не сум тоа јас чекорот на тој заборавен
чекор.

ÜÇTE BİR SESSİZLİK

Üçte bir sessizliktir
Sesim

Gel gör
Anla
İçine al
Dinle
Sessilizğin en sessizidir
Sesim

Gece bitmezden önce sarıl
Ağır yükün tatlı tan ağartısı
İçinde.

ЕДНА ТРЕТИНА ТИШИНА

тишината е една третина
од мојот глас

дојди
слушни
сфати
најтивката од сите тишини
скриена во мојот глас
прифати ја во најдоцен час

додека под тешкиот товар
на зората се ближи
кон нас.

EN KÜÇÜKLERİN BOYU

Geceleyin
Uyumazdan önce dünya
Başkentleri isterdim görmek
Bütün başkentlerde birer kez kendimi
Bulmak
İnsanlara rahat yatan gövdelerinin
Fiatlarını isterdim hatırlatmak
Çocukların en uzun boylu olduklarını
İsterdim herkese
Bildirmek
Gece düşlerimi sana armağan etmek
İsterdim petek petek

Uyumazdan önce isterdim istekler
Kuşumun yürek vuruşları olsun
Demir döven

Afrikanın çocukları görsün
En ak düşlerle birlikte beni
Aralarında kaçak
Komşularımızın en büyük isteklerini
Bildirmek isterdim sana uyumuşken
Bu gece

Son radyo haberlerinde duraklayıp
Bitmesin dedim gece
En küçüklerin boyu olsun
Bitmeyen.

РАСТОТ НА НАЈМАЛИТЕ

ноќе
пред да сонува светот
би сакал да ги видам сите престолнини
во секоја од нив
по еднаш сум роден се чини
да ги потсетам луѓето за цената
на нивните спокојно заспани тела
и да наредам низа цела
сказни за тоа дека се децата
највисоки по раст
и дека се нивни сите мои и наши соништа
мојот и твојот глас

би сакал птицата на желбите пред сон
да ги има ударите на еден
железен ѕвон

со моиве најбели сништа
децата на Африка да ме имаат кај себе
додека спиеш да ти откријам
последните желби
на соседот
сакам

но токму при последните радио вести застанувам
без крај да е и оваа ноќ
без крај да е растењето на децата
пожелувам.

YARIGECE TÜRKÜSÜNE BAYILAN

Salt barların alkollu kapılarına
Dayanmaz yarı gecenin türküsü
Ben evimdeyken de
Bu türküye bayılır
Uyurum
Evimden on adım ilerde
Makinaların uykusuzluğunu sallıyan
İşçileri geceleriyle gün yaparken
Uykuma alırım.

ВО ПОЛНОЌНА ПЕСНА ВЉУБЕН

полноќната песна не запира сал пред
вратите на баровите
додека сум и дома ете
нејзиниот вљубен ветер
ме влече во сон крај предметите
и заспивам со рацете на работниците
од фабриките
што така нежно ја лулаат несоницата
на машините.

BAŞKA BİR TÜRKÜ

Başka bir türkü bu türkü
Türküm nerede
Götürün bunu sarıya değişen
Tan ağartısına

Başka bir ses bu ses
Sesim nerede
Sessiz karıncalara verin
Bu sesi

Başka bir gün bu gün
Günüm nerede
Verin günümü yarasaların en körüne
Oynasın

Başka türkü
Başka ses
Başka gün
Bambaşka herşey
Kentin uykuyla daima
Araları açıkken
Önceden.

ДРУГА ПЕСНА

друга е оваа песна
мојата песна каде е
оваа на жолтото разденување
дајте ја

друг е овој глас
мојот глас каде е
овој глас на безгласните мравки
дајте го

друг е овој ден
мојот ден каде е
овој ден на најслепиот лилјак
дајте го

друга песна
друг глас
друг ден
поинаку сé е
додека градот
и сонот
раздор сеат.

BALKONLAR

Balkonlar
Karşı balkonlar

Binbir renkli oyuna tutunmuşlar
Çocuklar

Kendimi unutmaktır salt
Bana kalan

Bitişikteki evi bir kat daha
Yükseltirler

Ben de öyle yükselebilseydim
Ne olurdu vay size
Ayaklarım

Bir de karanlık basınca
Evlere dönmeğe mecbur çocuklar
Uykuyu sevmiyen
Çocuklar.

БАЛКОНИ

балкони
балкони отспротива

во игра со илјада и една боја
се фатиле децата

освен да се заборавам
друго не ми останува

уште еден кат се извишува
соседната зграда

ако и јас вака се извишам
дали ќе можам да дишам
нозе мои

штом мракот надоаѓа
дома да се прибират мораат
децата што тешко го поднесуваат
спиењето.

NE YAPMALI

Ne yapmalı
Kuru ekmek mi kemirmeli
Sokaklardan mı kaçmalı
Yeni bir dünya mı kurmalı
Paranın hesabını mı yapmalı
Yeni bir direk mi kakmalı
Anahtarsız kapıyı mı kapamalı
Nerede kaldı komşuların
Yeni arabaları masalı
Oğlumun kovboy filmleri
Yeni bir direk mi kakmalı
Ne yapmalı
Her işten mi kaçmalı
Ne yapmalı
Ne yapmalı

Bir de yeşillik pazarı açmalı
İlkyazın adını satmalı
Başka ne yapmalı
Ne.

ШТО ДА СЕ СТОРИ

што да се стори
дали да се јаде сув леб
или на улица да се згори
нов свет ли да се изгради
или сметка на парите да се направи
ново дрво ли да се насади
или вратата без клуч да се затвори
каде е сказната на соседот
за новата кола
филмовите на сина ми за каубојците
ме болат
ново дрво ли да се насади
или од сé да се избега
што да се стори
што да се стори

пазар на зеленило да се отвори
името на пролетта да се продаде
што уште
што.

SIPALI ALİ

Komşumuzdu hatırlarım hem de iyi komşularımızdan
biri
İyiydi yüreği karısı kendi kızkardeşi anası
Yörüktüler belli iki katlı daracık yüksek evleri bile
Dağın üzerinde kurulmuştu sanki
Nereden geldiklerini bilmezdi kimse
Sessizce yaşamaları şaşırtmıştı bizi
Heyecanlı kavgalı çevreyi
Salt beni üzmüştü bu evin avlusunda
Ölü serilmiş tekirim
Duvarlarından uzak sessizliğini sevmezdim
Bu evin
Sıpalı Alinin
Her kiremitten ikişer ölü tekir gözü
Bakıyordu sanki bana çocukluk
Kâh yırtıcı hayvana
Kâh beygire benzetirdim Sipalı Ali'yi
Kendisini hiç mi hiç görmemiştim
Çünkü
Sabah ben uyurken o tarlada
Akşama ben yatarken o evde
İşte böyle korkulu iki solgun
Kedi gözüyle geçti bir çocukluk
Neden sonra daracık evden yok oldu
Ali'nin adı
Ellerinde görmediğim ama duyduğum
Kamçısı
Sararmış sigaralığı

АЛИ ЦИПАЛО

се сеќавам беше добар сосед еден од најдобрите
добро срце имаа и жена му сестра му и мајка му
секако беа Јуруци зашто дури и двокатната тесна
кукичка
ко да беше среде карпи поставена
никој не знаеше од каде се
се чудевме на нивното безгласно живеење
кога наоколу вриеше од песна и караници
сал мене силно ме потресе спруженото тело
на мојот мачор во нивното двориште
не ја сакав тишината на оваа куќа
што далеку и од нејзините ѕидишта допираше
не ја сакав тишината на Али Ципало
од секоја керамида на куќата ми се чинеше
како по две мртви очи од мачор детство ме гледаа
ту на разјарен ѕвер
ту на смрдлив коњ Али Ципало ми личеше
иако никогаш но му го бев видел лицето
наутро додека сѐ уште спиев тој беше на нива
навечер јас в постела тој допрва враќање од нива
ете така со две згаснати очи на мачор
детството мое згина
отпосле и Али Ципало од тесната куќичка
исчезна
исчезна со камшикот во неговите раце
за кој толку ми раскажуваа
исчезна со пожолтениот цигарлак во устата

Bir de unutamadığım avcı köpeği
Yok oldu yerle bir oldu kül oldu ev de sonradan
Sıpalı Ali'nin evinde öldüğü söylenildi
Kasabanın daracık sokaklarından birinde adını bile
Rastladımdı bir kere
Yok oldu iki solgun kedi gözüyle yok oldu Sıpalı Ali
Şimdi yeniden geçiyorum Sıpalı Ali'nin evi yerinden
Yalnızlık
Ev diye bir şey yok ki ortada
Tütün rasatlarıyla büyümüştü sanki ölü kedimin
Gözleri solgun parlak
Çit ile sarılı rasat bahçesinin içiydi galiba çocukluk
Bahçemiz
Kendisine dönemediğim
Kendisini bulamadığım
Korkudan taşlar içine dalmağa hazır gözlerim.

и ловциското куче што сé уште не го заборавам
земја пепел се стори и куќата подоцна
велеа и Али Ципало згорел со куќата заедно
на еден од градските сокаци окачено
го најдов името негово
го немаше повеќе Али Ципало со двете згаснати
очи на мачорот
одново крај неговата куќа минувам
Али Ципало беше осаменост
нема ништо на куќа да потсетува
тутунов расад ги крие светлите згаснати очи
на мртвиот мачор
со плот оградено детство цело
бавчата наша
не можам да ви се вратам очи
не можам да ве најдам очи
од страв во камење престорени.

FERHAT BEY

Atı yoktu
Hep at üstünde gezerdi
Bağı yoktu hep üzüm dolu sepetle dönerdi
Parası yoktu her öksüze para atardı
Üzgündü belki
Dalgındı belki hep keskindi bakışı
Herkes onu selâmlıyor
O herkesi selâmlıyor
Kiraz vakti gelince
İstediği kirazdan yiyebilirdi Ferhat bey
Ne oğlu vardı ne kızı
Ne de herhangi bir yakın akrabası
Bir tek karısıydı onu izliyen
Ona beyim beyim diyen
Ona daima ütülü pantolon giydiren
Altın uçlu bastonunu silen
Boyunbağını bağlıyan
Bütün kasabacığın beyiydi Ferhat bey
Herkesin beyi her köşenin bildiği bey
İşsiz dolaşırdı dereboyu
İşsizlikten usanmazdı bastonunun altın ucu
Dere kenarındaki her kaygan taşcığın beyiydi sanki
Oralarda dolaşıp kavakları seyre dalardı bazan

Günün birinde yok olmuştu sessisce ortadan
Yapraklar dökülmekteydi
Dallardan.

ФЕРХАТ БЕГ

јаваше на коњ
коњ немаше
со полна кошница грозје се враќаше лозје немаше
на секое сираче пари му даваше пари немаше
беше тажен можеби
или расеан но остер го правеше погледот
секој го поздравуваше
тој отпоздравуваше

за време на цреши
од која му душа сака береше
ни син ни ќерка имаше
ниту роднина
сал жена му го следеше
од него не се делеше
бегу бегу му велеше
секој ден го пеглаше му врзуваше вратоврска
и врвот златен од бастумот
го чистеше
на градот цел му беше бег Ферхат бег
бег на секој агол и дете
скиташе крај брегот речен
на секој камен му беше бег Ферхат бег
шетајќи по редот тополи гледаше

еден ден безгласно исчезна
лисјата бавно
паѓаа.

СОДРЖИНА

ИЗДАВАЧКО ПРЕТПРИЈАТИЕ
„КУЛТУРА“ — СКОПЈЕ

*

İlhami Emin

Илјами Емин

TAŞ ÖTESİ

ОТАДЕ КАМЕНОТ

*

Главен уредник
Душан Црвенковски

*

Уредник
Глигор Крстески

*

Тех. уредник
Христо Христовски

*

Коригирале
Елена Павлова — Ружица Димишковска

*

Печатено во печатницата „Нова
Македонија“ — Скопје (3039)

Современи македонски автори

Мето Јовановски
ЗЕМЈА И ТЕГОБА

Петре М. Андреевски
СЕДМИОТ ДЕН

Радован Павловски
КОРАБИЈА

Славко Јаневски
СТЕБЛА

Бранко Пендовски
СКАЛИ

Влада Урошевиќ
ВКУСОТ НА ПРАСКИТЕ

Петар Ширилов
ПЛАЧАТ ОНИЕ ПЛАНИНИ ЗА МЕНЕ

Живко Чинго
НОВА ПАСКВЕЛИЈА

Ѓоре Напески
ЛОВЦИ НА ВЕТРОТ

Гордана Михаилова Бошнакоска
ВРЕМЕТО ГО НЕМА

Илјами Емин
TAŞ ÖTESİ
ОТАДЕ КАМЕНОТ

Миле Неделкоски
УЛАВИОТ ОД ПРЕСПА

Богомил Ѓузел
МИРОНОСНИЦИ

КУЛТУРА — СКОПЈЕ

